

«ΟΗΕ: Ο μέγας παρεξηγημένος»

του Π. Καραφωτιά

Κυκλοφόρησε το βιβλίο του Διευθύνοντος Συμβούλου του Γραφείου του ΟΗΕ στην Ελλάδα κ. Παναγιώτη Καραφωτιά με τον τίτλο «ΟΗΕ: Ο ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΕΞΗΓΗΜΕΝΟΣ» (εκδ. Γκοβό-τοη), μέσα στο οποίο ο συγγραφέας, ειδικευμένος στις Διεθνείς Σχέσεις και με υπερεκκοσαστητή πείρα στον ΟΗΕ, κάνει μια βαθειά και τολμηρή ανατομία στο ιστορικό και θεσμικό πλαίσιο του Οργανισμού, με στόχο να τα παρουσιάσει αυθεντικά, χωρίς παρερμηνείες, ευσεβείς πόθους ή ψευδαισθήσεις, τονίζοντας ότι τον ΟΗΕ δημιουργήσαν βασικά οι Μεγάλες -τότε- Δυνάμεις, στα μέτρα που αυτές ήθελαν.

Ο συγγραφέας επισημαίνει τις μεγάλες αδυναμίες του Οργανισμού, κατά κύριο λόγο το βέτο, καθώς και τις δυνατότητες και τα επιτεύγματά του στα 48 χρόνια ύπαρξής του, υπογραμμίζοντας ότι όπου και όταν υπήρξε συναίνεση μεταξύ των Κρατών-Μελών του Οργανισμού, ιδιαίτερα των Μεγά-

λων Δυνάμεων, τότε ο Οργανισμός πέτυχε στην αποστολή του.

Στη διάρκεια του ψυχρού πολέμου προβλήθηκαν 279 βέτο με αποτέλεσμα, όπως επισημαίνει ο κ. Καραφωτιάς, 279 φορές να παραλύσει η αποτελεσματικότητα του Οργανισμού.

Ακόμη, επισημαίνει ότι, κάτι που δεν έχει γίνει αντιληπτό είναι ότι πολλές φορές ο Οργανισμός αποτέλεσε το εξιλαστήριο θύμα της αβουλοσίας μελών του Οργανισμού να τον ενισχύσουν για να φέρει σε πέρας την αποστολή του...

Ο συγγραφέας κάνει ειδική ανάλυση της Κρίσης στον Περσικό Κόλπο και του ρόλου του ΟΗΕ και συγκρίνει το πρόβλημα του Κόλπου με εκείνο της Κύπρου. Επίσης, αναφέρεται, με ειδικά κεφάλαια, στο πρόβλημα του παγκοσμίου αφοπλισμού και παραθέτει πολύ χρήσιμα στοιχεία από τον ΟΗΕ στο θέμα των ειρηνευτικών επιχειρήσεων, στο πρόβλημα της διεθνούς τρομοκρατίας, στο πρόβλημα της ρύπανσης της Μεσογείου, στο πρόβλημα των

φυλετικών διακρίσεων, στο πρόβλημα της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, στην ανάγκη αναθεώρησης του Χάρτη του ΟΗΕ και τέλος στο νέο πρόβλημα, στις νέες προοπτικές του ΟΗΕ με έμφαση τις προτάσεις του ΓΓ του ΟΗΕ στο Συμβούλιο Ασφαλείας (ΟΔΗΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ - AN AGENDA FOR PEACE) Είναι πραγματικά η πρώτη φορά που ένα στέλεχος του ΟΗΕ παρουσιάζει με τόλημη, παρηγορία και αντικειμενικότητα το ρόλο του Οργανισμού σε καίρια προβλήματα των καιρών μας και μας προσφέρει πολύτιμες πληροφορίες για το θεσμικό και ιστορικό πλαίσιο του, καθώς και για άλλους κρίσιμους τομείς.

Το βιβλίο προλογίζει ο διεθνούς κύρους διεθνολόγος Καθηγητής, Πρόεδρος του Ελληνικού Συνδέσμου ΟΗΕ κ. Σπύρος Καλογερόπουλος-Στράτης, ο οποίος μεταξύ άλλων γράφει ότι ο κ. Καραφωτιάς με το βιβλίο αυτό τιμά την ελληνική βιβλιογραφία.

Εντυπωσιακές διεθνείς κριτικές για το νέο βιβλίο του καθ. Σ. - Σ. Αυγουσιδίη

Πρόσφατα δημοσιεύτηκε σ' ένα από τα εκγυρότερα περιοδικά των γεωπελισημών, στο περιοδικό *Geochemica and Cosmochimica Acta*, Vol.57, No 17, September 1993, p. 4325-4326, (Γεωχημικά και Κοσμοχημικά λεπταγμένα) βιβλιογραφία που αφορά το σύγγραμμα του Δρ. Σ.Σ. Αυγουσιδίη με τίτλο: «Atlas of Granitization, Textures and Processes», ('Ατλας της γρανιτοποίησης, υφές και διεργασίες), έκδοση του εκδοτικού οίκου Θεόφραστος Α.Ε.

Η βιβλιοκρισία προτρέπει τους αναγνώστες της να δεχθούν την πρόκληση του κ. Αυγουσιδίη σχετικά με μια σύγχρονη προσέγγιση της μελέτης της πετρογενέσεως των γρανιτών και επίσης, αναφέρει ότι ο κ. Αυγουσιδίης τοποθετεί την πετρογραφική έρευνα μεταξύ

των τεχνικών, οι οποίες αναμφισβήτητα πρέπει να προτιμούνται για τη μελέτη των γρανιτών. Επιπρόσθετα, η βιβλιοκρισία ισχυρίζεται ότι οι μελέτες του Δρος Αυγουσιδίη επί του θέματος της γρανιτοποίησης, ενισχύονται από αναφορές που έχουν γίνει στο παρελθόν στο έργο του Read 1957, ο οποίος αναφέρει: «ίσως λόγω μόνο της διεργασίας της γρανιτοποίησης έχουμε τις Ηλείρους επι των οποίων ζούμε». Επιπρόσθετα αναφέρει και μια παράμοια ρήση από τον Campel και Taylor το 1983, η οποία υποστηρίζει ότι: «μη ύπραξις ύδατος - μη ύπραξις γρανιτών, μη ύπραξις ωκεανών - μη ύπραξις ηπειρών». Επί του ίδιου θέματος, ο Αυγουσιδίης το 1973 ήταν πιο συγκεκριμένος, αναφέροντας «η βάση των η-

πειρών αποτελείται από τις αλληπαλλήλες (ριζες) των ορογενετικών ζωνών - όπου ιζηματογένεση, ορογένεση, μεταμόρφωση και γρανιτοποίηση, ήταν οι σπουδαιότερες διεργασίες. Ο Αυγουσιδίης, ήδη, το 1956 στην διδακτορική του διατριβή, εξεήγησε τους γρανίτες και μιγματίτες της Νάξου ως προϊόν γρανιτοποίησης.

Επίσης, η βιβλιοκρισία αναφέρει ότι η πίστη του Αυγουσιδίη στην προέλευση των γρανιτών δια της γρανιτοποίησης, βασίζεται στη μεγάλη Ευρωπαϊκή παράδοση, στην Πετρογραφία του τέλους του 19ου μέχρι τα μέσα του 20ου αιώνα, καθώς και στην Ελληνική παράδοση της Πετρογραφίας.

Αυτή η βιβλιοκρισία, καθώς και η βιβλιοκρισία η οποία δημοσιεύτηκε α-

κή παράδοση, στην Πετρογραφία του τέλους του 19ου μέχρι τα μέσα του 20ου αιώνα, καθώς και στην Ελληνική παράδοση της Πετρογραφίας.

Αυτή η βιβλιοκρισία, καθώς και η βιβλιοκρισία η οποία δημοσιεύθηκε από το Ίδρυμα της Αυστραλιανής Επισημονικής Εταιρείας Ορυκτών (Australian Mineral Foundation) και η οποία έχει ήδη δημοσιευθεί στον Ορυκτό Πλούτο, υποστηρίζουν ότι δικαίως ο Αυγουστιδής καλεί την προσοχή μας στο συνεχές (continuum) των κρυσταλλοβλαστικών ομοιοτήτων μεταξύ παραγενυσίων, ορθογενυσίων, μγματιτών και γρανιτών. Το continuum αυτό, ουσιαστικά σχηματίζει τα μεταμορφωσιγενή πετρώματα και τους γρανίτες και αντιπροσωπεύει τις διεργασίες οι οποίες δημιούργησαν το υπόβαθρο των ηπείρων μας, στις οποίες ζούμε. Το σύγγραμμα του Αυγουστιδή το οποίο περιέχει περισσότερες από 800 φωτομικρογραφίες, και έχει περίου 500 σελίδες, δίνει μια τεκμηριωμένη και λεπτομερή εικόνα των υφών και των διεργασιών, οι οποίες λαμβάνουν μέρος στον σχηματισμό του υπόβαθρου των ηπείρων (δηλαδή την προέλευση των γρανιτικών και συναφών πετρωμάτων).

Γραφική νφή γρανίτων (πηγματίτων) από την περιοχή Καρράρα-Ζικτίζιμα στα σύνορα Αιθιοπίας και Σομαλίας.

Ο γραφικός γρανίτης έχει διαφορετικά επεξηγηθεί από τις διάφορες σχολές Πετρογραφίας. Οι μαγματιστάι επεξηγούν την νφή αυτή ως εντεκτική (σύγχρονος) κρυστάλλωση των μικροκλινούς (αστρίων) και του χαλαζία (ο οποίος παρουσιάζεται ως ιερογραφική γραφή στην παρούσα εικόνα).

Αντιθέτως, η σχολή των μετασωματιστών, επεξηγεί το γραφικό γρανίτη ως προϊόν μετασωματώσεως και στη συγκεκριμένη περίπτωση ως φαίνεται λόγω αντικαταστάσεως των αστρίων υπό τον χαλαζία (σημειώτεον ότι οι πηγματίτες της περιοχής αυτής, περιέχουν ουράνιο).

«Παιδεμός Παιδείας»

του Θ. Τάσιου

Με τον πρωτότυπο, πικρόχολο τίτλο «Παιδεμός Παιδείας», κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΛΥΧΝΟΣ, το νέο βιβλίο του καθηγητή ΕΜΠ κ. Θ. Τάσιου.

Με γλαφυρό ύφος, διορατικότητα, με χιούμορ και... κρυμμένο δάκρυ, ο συγγραφέας, για άλλη μια φορά, προσπαθεί να αναλύσει τα φαινόμενα των καιρών, με οδηγό την σημαντική εμπειρία του, το αναπτυγμένο κριτικό του πνεύμα, την αγάπη του γι' αυτό που τάχθηκε να υπηρετεί και το θάρρος της γνώμης του.

Το βιβλίο χωρίζεται σε δύο μέρη. Το πρώτο μέρος επιγράφεται «Η Μελέτη» και το δεύτερο «Η Σύγχυση».

Με τον τίτλο «Τί παιδεύεσαι;» ο συγγραφέας, αναφέρεται στο προοίμιο, στα περιεχόμενα του βιβλίου του. Μεταξύ άλλων γράφει:

«Γι' άλλη μια φορά, το βιβλιαράκι αυτό είναι γραμμένο κόμπο-κόμπο. Είναι προϊόν μιας μαχόμενης δοκιμογραφίας (μήνα με μήνα, χρόνο με χρόνο) μπροστά στις προκλήσεις της επικαιρότητας. Δεν είναι αποτέλεσμα μιας αποστασιοποιημένης μεθοδικότερης συγγραφής.

Τα μειονεκτήματα ενός τέτοιου ιστορικού είναι προφανή (αποστασιατικότητα και συνοπτικότητα). Ίσως όμως ν' αντισταθμίζονται απ' την κάποια «α-μεσότητα» των περιεχομένων κι απ' τη

σύνδεσή τους με ορισμένα σημαδιακά «συμπτώματα» των εκπαιδευτικών μας πραγμάτων. Των χαλεπών.

Αν υποθέσουμε πως χρειάζεται μια εισαγωγή σ' αυτά τα περιεχόμενα, το σάτυ μοι ειρήσθω:

Το Πρώτο Μέρος αυτού του βιβλίου αποπειράται (συνοπτικώς έστω) μια μεθοδική προσέγγιση: Αρχίζουμε με μια υπενθύμιση της διεργασίας και της σημασίας του παιδευτικού λειτουργήματος - αυτής της Αναπνοής της Ιστορίας. Και, όπως είναι φυσικό, το πρώτο μέλημά μας αμέσως μετά, είναι ν' αντιληφθούμε τον θεμελιακό ρόλο της γενικής παιδείας, εκείνης που πάει να δώσει Μορφήν στον υπαρξιακό πολύπλοκο απ' τον οποίο είμαστε καμωμένοι. Μόρφωση (ή Μορφοποίηση) είναι λοιπόν ένα μέρος μόνο της Παιδείας - αλλά το σπουδαιότερο. Όλα τ' άλλα είναι λεπτομέρειες.

Το μέγα όμως τούτο αγαθό ζωής, είναι ουσιώδες εν ανεπαρκεία: Δεν μπορούν να τ' απολαύσουν όλοι και πάντα. Το επόμενο λοιπόν κεφάλαιο αυτού του βιβλίου, αναφέρεται στην ενώπιον της Παιδείας κοινωνική ανισότητα, την Αδικότερη των Αδικιών.

Κι ύστερα έρχονται οι «λεπτομέρειες» που λέγαμε: Η Επαγγελματική Εκπαίδευση, πρώτη και καλύτερη. Αυτή η λυδία λίθος όλου του (αντι)εκπαιδευτικού μας συστήματος. Λυδία λίθος - κι αποπαίδα.

Κατόπιν; Ε, κατόπιν έρχεται το παμφάγον και φωνακλάδικο Πανεπιστήμιο - παρά το γεγονός ότι προ καιρού έρριξα το σύνθημα «κάτω τα πανεπιστήμια - ζήτω τα νηπιαγωγεία»: Αφού στα νηπιαγωγεία θα παιχθή ή θα χαθή το μέλλον αυτού του λαού (που νόμιζε πως ήταν περιοσίσος...).

Στη σειρά αυτή, δεν μπορούσα να μίν πάρω θέση στην περι Μεταπτυχιακών Ιερεμιάδα: Νομίζω πως συνέβαλα κάπως στο πράγμα (ξεφουσκώνοντάς το). Και, τέλος, η νέα μορφή, το καθολικό σχήμα της α-σχημάτιστης «Παιδείας δια-Βίου», η συνεχιζόμενη εκπαίδευση. Η μεγάλη ελπίδα του μέλλοντος.

Ιδού, λοιπόν, τα περιεχόμενα αυτού του μικρού βιβλίου. Περιεχόμενα, δυστυχώς, όχι εξαντλητικά (δεν πρόκειται για επιστημονικό σύγγραμμα). Υπαινετικά είναι. Για να μπορέσω τουλάχιστον να καταστήσω σαφέστερη την *απέραντη πολυπλοκότητα* ετούτου του μέγιστου φαινομένου που λέγεται Παιδεία. Κι αν καταφέρω κανείς να πείση περί αυτού, αν καταφέρω δηλαδή ν' αποθαρρύνω τους ερασιτέχνες και τους λαϊκιστές, ή (τέλος) αν κατορθώσω να καταστήσω εργατικότερους και σεμνότερους τους επί της Παιδείας Υπουργούς καθώς και τους της ΕΦΕΕ ουραγούς, προσφέρει νομίζω κάτι εξίσου σημαντικό όσο και μια επιμέρους επιστημονική εμβάθυνση σ' ένα απ' τα μύρια εκπαιδευτικά μας προβλήματα.

Δέν θέλησα όμως να «άδω, των οικιών ημών επιμπαμένων»: Ένα επιμύθιο, αποπειράται να μεταφέρει στις ψυχρές σελίδες ενός βιβλίου κάτι απ' την περιρρέουσα *σύγχυση* - ιδίως γύρω απ' την αρένα του υπό «κατάληψη» πανεπιστημίου. Έτσι, όποιος αναγνώστης τυχόν φτάση μέχρι το τέλος αυτής εδώ της συλλογής, θα πληροφορηθή πως το γιαιούρι που εστόχευε τον συγγραφέα ετούτων των γραμμών (διότι δεν έκρυβε λόγια όταν κατήγγειλε τους μπουκαδόρους του Πολυτεχνείου), ήρθε και κόλλησε στις προθήκες της αιδημώνως σιωπηλής κοινωνίας μας (κι εξύνισε).

Το δεύτερο μέρος, περιλαμβάνει αναδημοσιεύσεις άρθρων από το ΒΗΜΑ. Στο εισαγωγικό και με τίτλο: «*Γιατί παρήκουσα τον Παύλο*», διαβάζουμε:

«Το Δεύτερο Μέρος ετούτου του βιβλίου είναι μια απόπειρα να μεταφερθή εδώ ο θερμός τόνος της αλλοπρόσαλλης καταληψίας των «καταλήψεων», κατά την τελευταία 10ετία. Αυτή της *γάγγραινας* που καμώνεται πως... γιατρέυει.

Αθλιότερη ετερογονία στόχων δεν θα μπορούσε κανείς να φαντασθεί («πονάει στομάχι, χτυπάτε κεφάλι»). Διερωτώμαι, μάλιστα, ποιά σκοτεινή αντιλαϊκή δύναμη ενθαρρύνει άραγε

όλα τούτα τα θεατριλίκια για να ματαιώνεται η επίλυση των τεραστίων προβλημάτων της Παιδείας μας. Πρόκειται για μια ενδημική και διαρκή νόσο που αφήνει παντελώς αδιάφορους αρμοδίους κι αναρμοδίους (εκτός από μερίδα του Τύπου και των νεόκοπων Ραδιοσταθμών μας, που ξαναζούν την κατάληψη του θερινού ανακτόρου του Τσάρου, τρις της εβδομάδος).

Είπα λοιπόν να ξανακαταγγείλω την απερίγραπτη αυτή φθορά χρόνου, προσωπικών σχέσεων, περιουσίας (αλλά και σαφηνείας εννοιών), και να ξανααποφενாகίσω ετούτα τα τετριπία. Που δεν έχουν σχέση με το κουβάρι της Παιδείας. Κάμποση εφήμερη (αλλά γλυκόπιση) εξουσία απολαμβάνουν οι πρωτεργάτες, μόνο. Τίποτ' άλλο.

Είναι όμως τούτο πολλαπλά επικίνδυνο. Πρώτον διότι συνιστά υποκατάστατο λύσεων, αντί για μια ευθεία συγκεκριμένη και πειστική διεκδίκηση. Δεύτερον γιατί, εξαιτίας των θερμοαίμων αντιπαραθέσεων που προκαλεί, μετατοπίζει το πεδίο του προβληματισμού, και ματαιώνει τη συνειδητοποίηση των μηχανισμών που επηρεάζουν τα φαινόμενα. Και τρίτον γιατί συχνότατα, μια κατάληψη μεταλλάσσεται σε γιουρούσι εξωγενών άσχετων στοιχείων.

(Δεν θα επικαλεσθώ ως τέταρτη ένσταση τις αθλιότητες που υφίστανται οι διδάσκοντες κατά τις «καταλήψεις» των πανεπιστημίων. Διότι αυτοί πληρώνονται για να εξωπετάγονται και να λαιδωρούνται. Είναι ειδική κατηγορία εργαζομένων, με μειωμένα συνταγματικά δικαιώματα).

Ετούτη όμως η επιδημία βαστάει 15 χρόνια τώρα. Δεν βαρέθηκες; Όταν μάλιστα ο Παύλος μας έχη συστήσει «τον αριετικόν, μετά πρώτην και δεύτεραν νουθεσίαν, παραιτού». Πράγματι, θα 'πρεπε να είχα βαρεθί. Ένα όμως με κρατάει: Η υποψία ότι ο φασισμός δεν είναι ούτε παρελθών ούτε εξωγενής κίνδυνος...»

The Experimental Method of Caustics and the Det. - Criterion of Fracture

του Γ.Α. Παπαδόπουλου

του Τομέα Μηχανικής του ΕΜΠ, κ. Γεώργιου Παπαδόπουλου, με τίτλο: «Fracture Mechanics: The Experimental Method of Caustics and the Det. - Criterion of Fracture».

Το βιβλίο αυτό απευθύνεται στους προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς σπουδαστές και κυρίως στους ερευνητές της περιοχής της Πειραματικής Μηχανικής των Θραύσεων και της Πειραματικής Ανάλυσης των Τάσεων. Αποτελείται από δύο μέρη. Στο πρώτο μέρος περιγράφονται αναλυτικά, η θεωρία των ρωγμών, η πειραματική μέθοδος των στατικών καυστικών, η πειραματική μέθοδος των δυναμικών καυστικών καθώς και ένα πλήθος εφαρμογών των καυστικών σε στατικά και δυναμικά προβλήματα ρωγμών. Στο δεύτερο μέρος, περιγράφεται η ανάπτυξη του Det. - κριτηρίου της θραύσης των υλικών, βάσει του οποίου μπορεί να προβλεφθεί η διεύθυνση διάδοσης

μιας ρωγμής εντός του υλικού καθώς και η κρίσιμη τάση με την οποία θα διαδοθεί.

Τα περιεχόμενα του βιβλίου αυτού είναι:

Part I The Experimental Method of Caustics

- 1 Theory of Cracks
- 2 The Optical Method of Static Caustics
- 3 The Optical Method of Dynamic Caustics

Part II the Det. - Criterion of Fracture

- 4 The Elastic Strain Energy Density
- 5 Det. - Criterion of Fracture
- 6 Application of the Det. - Criterion in Plane Crack Problems
- 7 Experimental Det. - Criterion of Fracture

Ανύσματα και Τανυστές

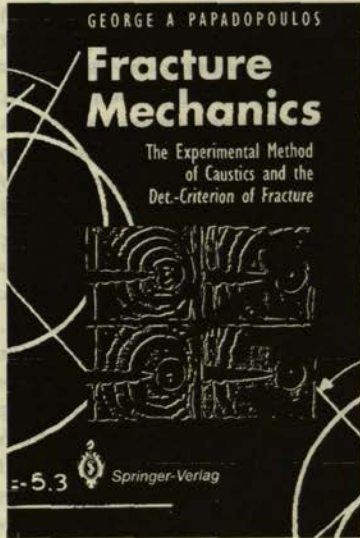
του Άγγελου Παπαϊωάννου

να πετύχει τη συγγραφή ενός βιβλίου το οποίο να ικανοποιεί τους εξής όρους:

- Παρουσίαση της ύλης, κυρίως, από τη σκοπιά του μηχανικού ή του φυσικού, ο οποίος (αντίθετα με το μαθηματικό) δεν ενδιαφέρεται τόσο για τον αυστηρό ορισμό των μαθηματικών εννοιών όσο για τη γεωμετρική προσέγγιση και τη φυσική ερμηνεία τους.
- Εφαρμογή της ύλης σε επιλεγμένα προβλήματα Μηχανικής των Ρευστών, αλλά και της Γεωμετρίας και της Φυσικής, για να αναδειχθεί η γεωμετρική πλευρά και η φυσική

σημασία αρκετών από τις έννοιες που παρουσιάζονται στο βιβλίο αυτό, πολλές από τις οποίες οφείλουν την ύπαρξή τους στις Φυσικές Επιστήμες.

- Ορθολογική δόμηση της ύλης, χωρίς εννοιολογικά κενά, περιττές αποδείξεις τύπων και δυσνόητες μαθηματικές έννοιες που δυσχεραίνουν την κατανόησή της.
- Πολύτιμο βοήθημα των φοιτητών, για την ευχερή παρακολούθηση των μαθημάτων στα οποία απαιτούνται γνώσεις ανωματικής ανάλυσης και θεωρίας τανυστών δεύτερης τάξης.

Από τον εκδοτικό Οίκο Springer-Verlag, εκδόθηκε τον Ιούνιο 1993 η μονογραφία του αναπληρωτή καθηγητή

Εκδόθηκε από το διεθνές βιβλιοπωλείο «ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ» το βιβλίο του Επικ. Καθηγ. ΕΜΠ κ. Άγγελου Παπαϊωάννου με τον τίτλο «Ανύσματα και Τανυστές».

Το βιβλίο απευθύνεται στους φοιτητές του Πολυτεχνείου και της Φυσικομαθηματικής Σχολής, αλλά και σε όλους όσους ασχολούνται με τη μελέτη και τις εφαρμογές της θεωρίας των Ανυσμάτων και των Τανυστών. Χρησιμοποιώντας την εμπειρία που αποκτήθηκε με την πολυετή διδασκαλία των Φαινομένων Μεταφοράς και με την πρόσφατη συγγραφή της Μηχανικής Ρευστών, ο συγγραφέας προσπάθησε

Θέματα θεωρίας, μεθοδολογίας και ειδικών προσεγγίσεων

Επιστ. ευθύνη - επιμέλεια: Κ. Λάσκαρις

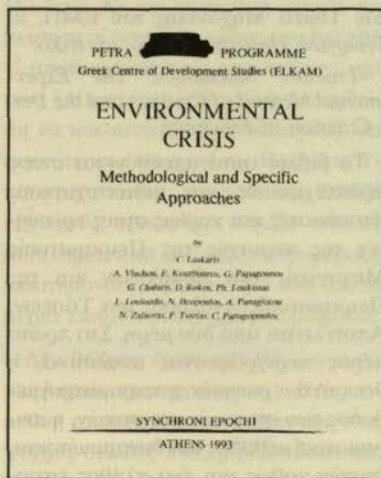
Το βιβλίο αυτό το οποίο εκδόθηκε και στην αγγλική, αποτελεί το προϊόν ενός προγράμματος διακρατικής συνεργασίας, το οποίο χρηματοδοτήθηκε από το πρόγραμμα PETRA¹ της ΕΟΚ.

Για ενημέρωση των αναγνωστών, παραθέτουμε τον πρόλογο της έκδοσης που γράφτηκε από τον κ. Κ. Λάσκαρι.

«Στη συνεργασία αυτή συμμετείχαν, από ελληνικής πλευράς το ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (ΕΛΚΑΜ)², από ιταλικής πλευράς, το κρατικό ινστιτούτο «ANTONIO SERRA»³ και, από πορτογαλικής πλευράς, το Πανεπιστήμιο της Λισσαβώνας⁴.

Σκοπός του προγράμματος διακρατικής συνεργασίας ήταν, αφενός μεν, η διαμόρφωση κοινών εκπαιδευτικών προγραμμάτων επί θεμάτων προσαρμοσίας του περιβάλλοντος και διαχείρισης των φυσικών πόρων, αφετέρου δε, η παραγωγή σχετικού εκπαιδευτικού υλικού. Επιπλέον, το πρόγραμμα, περιελάμβανε και ανταλλαγές εκπαιδευτικών και εκπαιδευομένων μεταξύ των συμβαλλομένων μερών, προκειμένου να εξασφαλισθεί η μεταφορά τόσο των όποιων διαμορφωμένων εμπειριών, όσο και των ιδιαιτεροτήτων κάθε μέρους. Οι εκπαιδευτικές εισροές και εκροές μεταξύ των συμβαλλομένων μερών καθοριζόνταν από επιμέρους συμφωνητικά, τα οποία έθεταν και τις γενικές προδιαγραφές του κάθε εκπαιδευτικού προϊόντος.

Επ' αυτού θα πρέπει να σημειωθεί ότι η ελληνική συνεισφορά στο πρόγραμμα συνεργασίας δεν εξαντλείται στο παρόν βιβλίο, αλλά συμπεριλαμβάνει, αφενός μεν, μια μεγάλη και επιστημονικά σχολιασμένη σειρά εκπαιδευτικών slides σχετικών με θέματα τεκμηρίωσης, παρακολούθησης και προσαρμοσίας του φυσικού περιβάλλοντος, αφετέρου δε, μια συλλογή στοιχείων που περιγράφουν τη σημερινή

κατάσταση του ελληνικού φυσικού περιβάλλοντος.

Όλα αυτά όμως αποτελούν την τελική κατάληξη μιας σειράς ενδοπανεπιστημιακών και εξωπανεπιστημιακών διεργασιών και προβληματισμών που, έστω και εν συντομία, θα πρέπει να έχει υπόψη του ο αναγνώστης, προκειμένου να κατανοήσει καλύτερα τόσο το σκοπό όσο και το περιεχόμενο του βιβλίου αυτού.

Αφετηρία λοιπόν της όλης προσπάθειας, αποτέλεσε η πρωτοβουλία μιας ομάδας πανεπιστημιακών, διαφορετικής επιστημονικής και πανεπιστημιακής προέλευσης, η οποία, ελπιόληπτη των ερευνητικών εκδηλώσεων για τη συμπλήρωση 150 χρόνων από την ίδρυση του ΕΜΠ, προέβη το Μάιο του 1988, στη διοργάνωση ενός τριήμερου συνεδρίου με τίτλο: «Η Διεπιστημονική Προσέγγιση της Ανάπτυξης»⁵. Όπως υποδηλώνει ο τίτλος, το συνέδριο εξέταζε, αλλά και φιλοδοξούσε να εισαγάγει στην ελληνική πραγματικότητα μια νέα αντίληψη αντιμετώπισης των προβλημάτων της ανάπτυξης, η συσώρευση των οποίων συγκριτικά επέφερε τότε μεγάλης κλίμακας αλλαγές στον πλανήτη, ενώ συγκλόνιζε και την ίδια μας τη χώρα.

Είναι πιθανό, σ' αυτήν ακριβώς τη συγκυρία να οφειλόταν και η επιτυχία που σημείωσε τότε το συνέδριο, αποτέλεσμα της οποίας ήταν, αφενός μεν, η δημιουργία ενός επιστημονικού φορέα, του ΚΕΜΔΠΠΑ⁶, αφετέρου δε, η διεξαγωγή μιας σειράς σεμιναρίων στο ΕΜΠ, μεταπτυχιακού χαρακτήρα, που αποσκοπούσαν στη διαμόρφωση μιας διεπιστημονικής αντίληψης στα θέματα της ανάπτυξης και αντίστοιχης μετάδοσής της στους νέους επιστήμονες, οι οποίοι, τουλάχιστον θεωρητικά, θα έπαιζαν το ρόλο του σχεδιαστής. Έτυχε να συμμετάσχω σε όλες αυτές τις δραστηριότητες, τόσο στο οργανωτικό όσο και στο καθαρά επιστημονικό του μέρους, και η εμπειρία που συγκέντρωσα από τις επαφές μου με τους διάφορους πανεπιστημιακούς και τους επαγγελματίες, αλλά κυρίως από τις επιτυχίες ή τις αποτυχίες αυτών των δραστηριοτήτων, ήταν πολύτιμη.

Ακόμη περισσότερο όμως και απ' αυτή την ίδια την εμπειρία, η διαδικασία ωρίμανσής της, μου δημιούργησε ερωτήματα του κατά πόσο θα μπορούσε κανείς να επηρεάσει, όχι αυτούς καθαυτούς τους σχεδιαστές της ανάπτυξης, αλλά τους πρωταρχικούς φορείς-παραγωγούς της, δηλαδή τους ανώνυμους ή επώνυμους εργαζομένους του ιδιωτικού ή δημοσίου τομέα.

Οριώμενος από το ερώτημα αυτό, υπέβαλα, στα πλαίσια της δραστηριοποίησής μου στο ΚΕΜΔΠΠΑ, το Φεβρουάριο του 1991, αίτηση χρηματοδότησης από το πρόγραμμα PETRA της ΕΟΚ, με σκοπό τη διεξαγωγή ενός σεμιναρίου επαγγελματικού και κοινωνικού προσανατολισμού των νέων της νήσου Μήλου.

Η Μήλος, ένα νησί των Κυκλάδων, επελέγη συνειδητά για την εφαρμογή ενός τέτοιου πειραματικού εκπαιδευτικού προγράμματος για μια σειρά από λόγους που είχαν να κάνουν, αφενός μεν, με την αποτελεσματικότητα αυτού

του ίδιου του προγράμματος, αφετέρου δε, με τα φυσικά, κοινωνικά και οικονομικά της χαρακτηριστικά.

Ο επαγγελματικός και κοινωνικός προσανατολισμός του προγράμματος αυτού ήταν μεν συσχετισμένος με το φαινόμενο της αναπτυξιακής διαδικασίας και των ποικίλων επιπτώσεών της, αποσκοπούσε όμως, κατά κύριο λόγο, σε μια πολύπλευρη και ολοκληρωμένη πληροφόρηση για τις δυνατότητες που παρέχονται σήμερα, προκειμένου να αντισταθεί κανείς στη γενική δίνη του απρόσωπου, ευδαιμονικού και ταυτόχρονα απαξιοπτικού σημερινού μοντέλου ανάπτυξης, αποτολμώντας έτσι, το βήμα μιας μικρής και σχετικής, πλην όμως ουσιαστικής, αυτονομίης του και δραστηριοποίησής του σε αυτό που αποκαλείται εναλλακτική ανάπτυξη.

Κατά τη φάση σχεδιασμού του εκπαιδευτικού μέρους του προγράμματος, σε ένα σεμινάριο επαφών, που πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία της Διεύθυνσης του PETRA στο San Lorenzo de El Escorial της Ισπανίας, επιτεύχθηκε η προαναφερθείσα συνεργασία, η οποία και επηρέασε το χαρακτήρα του αρχικού εκπαιδευτικού προγράμματος. Έτσι, αν και το πρόγραμμα του 1991 χαρακτηρίστηκε ως επιτυχές και η Μήλος, δια του δημάρχου της κ. Κ. Κ. Ψαρομηλίγκου, ζήτησε την επανάληψή του, εντούτοις, για οργανωτικούς λόγους, η επανάληψη πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα άλλου φορέα, του ΕΛΚΑΜ, και με περιεχόμενο αυτή τη φορά περισσότερο σε θέματα διαχείρισης και προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος.

Σκοπός του νέου προγράμματος ήταν η παροχή βασικών γνώσεων και δεξιοτήτων επί θεμάτων παρακολούθησης, τεκμηρίωσης, προστασίας και αποκατάστασης του περιβάλλοντος στους εκπαιδευόμενους, με σκοπό τη μελλοντική τους επαγγελματική δραστηριοποίηση σε αντίστοιχες σχεδιαζόμενες υπηρεσίες του Δήμου Μήλου. Λόγω του πειραματικού χαρακτήρα του προγράμματος, και κατόπιν δικού μου αιτήματος, οι αρχές του ΕΜΠ συγκατατέθηκαν στη στήριξη της όλης προσπάθειας, παρέχοντας την απαιτούμενη Εθνική Οικονομική Συμμετοχή.

Η εμπειρία των δύο προαναφερθέντων προγραμμάτων, σε συνδυασμό με

αντίστοιχες εμπειρίες προερχόμενες από πανεπιστημιακά εκπαιδευτικά προγράμματα, στα οποία συμμετείχα ως σχεδιαστής τους και εκπαιδευτικός σύμβουλος, με οδήγησαν στη σκέψη της συγγραφής ενός βιβλίου που θα εξέταζε διάφορες όψεις του περιβαλλοντικού προβλήματος κατά τρόπο επιστημονικά άρτιο, και του οποίου σκοπός θα ήταν όχι μόνο η παρουσίαση των επιπτώσεων της αναπτυξιακής διαδικασίας, αλλά και η βαθύτερη κατανόηση των αιτίων της περιβαλλοντικής κρίσης με παράλληλη παρουσίαση των δυνατοτήτων διαχείρισής της μέσα στα πλαίσια των όρων και συνθηκών εμφάνισής της.

Ένα τέτοιο βιβλίο, που θα ήταν εκκυστικό τόσο για τον εκπαιδευόμενο όσο και για τον ειδικό επιστήμονα, εκπαιδευτικό ή όχι, είναι ένα εγχείρημα ιδιαίτερα δύσκολο. Κατ' αρχήν, υπό τις συνθήκες ενός μικρού σχετικά προγράμματος συνεργασίας, όπως το προαναφερθέν, δεν ήταν δυνατό να εξαντληθεί κανείς όλες τις όψεις του περιβαλλοντικού προβλήματος της εποχής μας. Ακόμη όμως και με επιλεκτική μείωση της θεματολογίας του δεν ήταν δυνατό να αντιμετωπισθεί από ένα άτομο. Η αντιμετώπιση των αναπτυσσόμενων θεμάτων από επιστήμονες διαφορετικής προέλευσης και παιδείας, έθετε θέμα σχηματισμού ενός συστήματος προδιαγραφών των κειμένων και μιας τελικής τους κρίσης από μια γενικώς αποδεκτή επιτροπή κριτών.

Στο βαθμό που οι συνθήκες και ο διαθέσιμος χρόνος επέτρεπαν, τα διάφορα προβλήματα αντιμετωπίστηκαν και το αποτέλεσμα επαφίεται στην κρίση του αναγνωστικού κοινού. Σε κάθε

περίπτωση, όμως, την ευθύνη για το τελικό αποτέλεσμα τη φέρω εγώ, ως επιστημονικός υπεύθυνος και σχεδιαστής του βιβλίου.

Οφείλω, κατ' αρχήν, να εκφράσω δημόσια την εκτίμησή μου και τις ευχαριστίες μου στον εκδότη κ. Δ. Παπαλεωνίδα για την προθυμία του, το επαγγελματία του ήθους και τη σπάνια ευαισθησία με την οποία αντιμετώπισε την έκδοση αυτή. Ευχαριστώ ιδιαίτερα τον Καθηγητή του ΕΜΠ και Πρόεδρο του ΕΛΚΑΜ κ. Α. Βασινογιάννη για την εξαιρετικά σημαντική συμπαράστασή του στα διάφορα προβλήματα που αντιμετώπισε η έκδοση του βιβλίου, χωρίς την οποία η πραγματοποίησή της δεν θα είχε, ενδεχόμενα, καταστεί δυνατή.

Ευχαριστώ τους κριτές των επιμέρους θεμάτων του βιβλίου και Καθηγητές του ΕΜΠ κυρίους Κ. Κουτσόπουλο, Κ. Παναγόπουλο και Δ. Ρόκο για την κριτική τους και τις πολύτιμες συμβουλές τους, καθώς και τους συνεργάτες των διαφόρων κεφαλαίων για το πνεύμα συνεργασίας που επέδειξαν υπό συνθήκες μάλλον δύσκολες.

Θα ήθελα, τέλος, να ευχαριστήσω ιδιαίτερος τον Καθηγητή και Αντιπρότανη του ΕΜΠ κ. Κ. Παναγόπουλο για την ιδιαίτερα θερμή συμπαράστασή του και στα τρία εκπαιδευτικά προγράμματα της Μήλου, αποτέλεσμα των οποίων είναι το παρόν βιβλίο, αλλά και το Δήμαρχο της Μήλου κ. Κ. Ψαρομηλίγκο, χωρίς την πολύπλευρη συμπαράστασή του οποίου τίποτε από τα προαναφερθέντα δεν θα είχε πραγματοποιηθεί».

Σημειώσεις

1. PETRA: The European Community Action Programme for the Vocational Training of Young People and their Preparation for Adult and Working Life (Commission of the European Communities - Tasc Force Human Resources, Education, Training and Youth).
2. Επιστημονική εταιρεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα αποτελούμενη από πανεπιστημιακούς και ερευνητές.
3. Instituto Tecnico Commerciale Statale «ANTONIO SERRA», Νάπολη. Επιστημονικός υπεύθυνος του ιταλικού προγράμματος

είναι η κ. Vittoria Alfano, πρόεδρος του «Antonio Serra».

4. Universidade Nova de Lisboa - Faculdade de Ciencias e Tecnologia Seccao de Ciencias da Educacao, Λισσαβόνα. Επιστημονικός υπεύθυνος του πορτογαλικού προγράμματος είναι η Καθηγήτρια κ. Teresa Ambrosio και σύμβουλος η Καθηγήτρια κ. Teresa Oliveira.
5. Τα πρακτικά του συνεδρίου δημοσιεύθηκαν από τις εκδόσεις ΠΑΠΑΖΗΣΗ το 1990. Την οργανωτική επιτροπή του συνεδρίου αποτελούσαν οι: Α. Βασενχόβεν Καθηγήτης ΕΜΠ, Κ. Κουτσόπουλος Καθηγήτης ΕΜΠ, Δ. Ρόκος

Καθηγήτης ΕΜΠ, Μ. Καρανδενός Καθηγήτης ΓΠΑ, Κ. Παπαγεωργίου Αναπλ. Καθηγήτης ΓΠΑ, Γ. Κριμπάς Καθηγήτης ΠΑ, Θ. Λιανός Καθηγήτης ΟΠΑ, Ν. Κόνσολας Καθηγήτης Παντείου και Κ. Λάσκαρις Ερευνητής ΕΜΠ.

6. Ο πλήρης τίτλος του φορέα είναι: ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΩΝ ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ. Ιδρυτικά του μέλη ήταν όλα τα μέλη της οργανωτικής επιτροπής του συνεδρίου, εξαιρουμένου του κ. Θ. Λιανού, καθώς και οι Π. Καρούδης, Καθηγήτης ΕΜΠ και Η. Κουρλούρος Ερευνητής ΕΜΠ.

Εισαγωγή στην Κβαντική Θεωρία της Ύλης του Αντ. Μοδινού

ματα της κβαντικής θεωρίας στην περιγραφή ατόμων, μορίων και στερεών. Τα 4 κεφάλαια του βιβλίου δεν περιέχουν διαφορικές εξισώσεις και διαβάζονται ανεξάρτητα από το μαθηματικό παράρτημα που συμπληρώνει την έκθεση της κβαντικής θεωρίας, με μια στοιχειώδη ανάλυση της εξίσωσης του Schrodinger.

Στον πρόλογο του συγγραφέα, διαβάζουμε:

«Η συστηματική γνώση ενός μεγάλου μέρους των νέων τεχνολογιών -ιδίτητες υλικών και διατάξεις- προϋποθέτει εξοικείωση με τα βασικά δεδομένα της μοντέρνας φυσικής, και ιδιαίτερα της κβαντικής φυσικής. Η ανάγκη μιας τέτοιας εξοικείωσης γίνεται ιδιαίτερα αισθητή στην ηλεκτρονική τεχνολογία, την ίδια όμως ανάγκη αισθάνονται, σε διαφορετικό βαθμό, ένας συνεχώς αυξανόμενος αριθμός σπουδαστών και ερευνητών από άλλες περιοχές της επιστήμης και της τεχνολογίας. Και είναι ακόμα εκείνοι που επιθυμούν να γνωρίσουν τον κόσμο

της κβαντικής φυσικής χάριν περιεργείας. Παρ' όλα αυτά, και αντίθετα απ' ό τι συμβαίνει σ' άλλες περιοχές της επιστήμης, όπως π.χ. στη φυσιολογία ή τα οικονομικά, όπου ο αναγνώστης που γνωρίζει τα μαθηματικά του λυκείου εύκολα μπορεί να βρει ένα βιβλίο που μπορεί να διαβάσει και να κατανοήσει, αυτό είναι σχεδόν αδύνατο στην περίπτωση της κβαντικής φυσικής. Στα πιο πολλά από τα υπάρχοντα βιβλία, οι φυσικές έννοιες παρουσιάζονται σε, απρόσιτη για πολλούς αναγνώστες, μαθηματικά κωδικοποιημένη μορφή, και σε μερικά άλλα, η παντελής απουσία μαθηματικών τύπων, οδηγεί σε μια πολύ πτωχή περιγραφή.

Στο βιβλίο αυτό ακολούθησα μια μέση οδό. Προσπάθησα να ελαχιστοποιήσω το ρόλο της μαθηματικής θεμελίωσης της κβαντικής μηχανικής και της μαθηματικής απόδειξης των ουσιωδών θεωρημάτων, που είναι απαραίτητα στην περιγραφή των φυσικών φαινομένων...»

Διάβρωση και Προστασία Υλικών των Θ. Σκουλικίδη και Π. Βασιλείου

Από τις εκδόσεις ΣΥΜΕΩΝ, εκδόθηκε το επιστ. σύγγραμμα των Θ. Σκου-

λικίδη ομότιμου καθ. ΕΜΠ και Π. Βασιλείου επίκ. καθηγήτριας του Τμ. Χη-

μικών Μηχανικών ΕΜΠ με τίτλο: «Διάβρωση και Προστασία Υλικών».

Το βιβλίο κατ' αρχήν απευθύνεται στους σπουδαστές Χημικούς Μηχανικούς και Ναυπηγούς Μηχανολόγους Μηχανικούς, που ενδιαφέρονται για τους μηχανισμούς διάβρωσης και προ-

στασίας των μετάλλων, του οπλισμένου σκυροδέματος και υφάων κατασκευών.

Μπορεί να χρησιμοποιηθεί από όλους τους μηχανικούς που έχουν βα-

σική γνώση ηλεκτροχημείας και που τους ενδιαφέρει η διάβρωση και προστασία των μετάλλων στις κατασκευές.

Η Πρωταρχική Αστικοποίηση (στον Ελλαδικό χώρο της 2ης π.Χ. χιλιετίας)

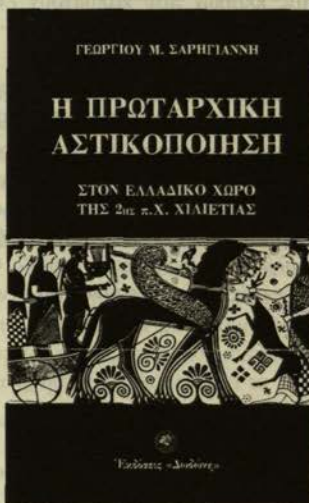
Γ. Μ. Σαρηγιάννη

Σ' αυτό το βιβλίο, ο Γ.Μ. Σαρηγιάννης ερευνά το φαινόμενο της συγκέντρωσης των κομών σε άστεα και της δημιουργίας της πόλης στην απουσία του πατριαρχικού γένους στον ελλαδικό χώρο της δεύτερης π.Χ. χιλιετίας.

Η εισαγωγή περιλαμβάνει τη γένεση του οικισμού από το προσωρινό κατάλυμα στον κυνηγετικό καταυλισμό που ανταποκρίνονται στη συλλεκτική οικονομία και το κυνήγι, και στις κοινωνικές δομές της αγέλης και της δημιουργίας του γένους.

Το πρώτο μέρος περιλαμβάνει τη γένεση της μητριαρχικής αγροτικής κώμης, ενώ το δεύτερο αναλύει τις ρίζες της πρωταρχικής αστικοποίησης με τη διάσπαση (μετά την εμφάνιση της ατομικής ιδιοκτησίας) της ευρείας μητριαρχικής οικογένειας σε μικρότερους πατριαρχικούς οίκους, και την απαρχή της ισχυροποίησης της «κεντρικής κώμης».

Στο τρίτο μέρος, αναλύεται η πρωταρχική αστικοποίηση που οδήγησε στη δημιουργία των άστων. Στο σημείο αυτό ο Γ.Μ. Σαρηγιάννης, αποδεχόμενος δύο αστικοποιήσεις (Προμυκηναϊκής και Γεωμετρικής εποχής), επαναφέρει την παλαιότερη ανάγνωση των χειρογράφων του Πλουτάρχου, ό-

πως αυτή έχει προταθεί από τον Meursius (1684) που δέχεται την εποχή του Θησέα «δι' ετών σχεδόν ω» (800) και όχι «υ» (400) πριν από τον Κίμωνα, αποδεικνύοντας ότι περισσότερο ακριβής ήταν η Αρχαία Παράδοση (Ευσέβιος, Αυγουστίνος, Ιώσηπος κ.α.) από ορισμένους φιλόλογους του 19ου - 20ου αι.

Η διαδικασία αυτή αναλύεται διεξοδικά για την περίπτωση του Θησέα στην Αθήνα, ελέγχεται η χρονολόγησή της που τοποθετείται «προ των Τρωι-

κών», αναλύονται οι φάσεις της (Ιώνων, Κέρροπα, Θησέα), σε παράλληλη ανάγνωση με την εξέλιξη των κοινωνικοοικονομικών δεδομένων από την μητριαρχία στην πατριαρχία, και εξετάζονται όλες οι πτυχές της: Πολιτειακή, Πολιτική, Θρησκευτική, Δικαίον, Οικονομική και Ταξική, καθώς και η Χωροταξική και Πολεοδομική πλευρά της, όπου διευκρινίζεται ότι δεν επρόκειτο για «μετεγκατάσταση», αλλά για σύνολο θεσμικών μεταβολών.

Στο τέταρτο μέρος, σκιαγραφείται η κατάληξη της πρωταρχικής αστικοποίησης στη μυκηναϊκή και μυκηναϊκή πόλη και στο πέμπτο, αναλύονται τα γεγονότα που ακολούθησαν τους Δωριείς και που έκαναν αναγκαία τη δεύτερη αστικοποίηση των γεναρχικών κομών στον 16ο - 6ο π.Χ. αι. Η διαδικασία αυτή σκιαγραφείται για πολλές ελληνικές πόλεις, καθώς και για τα Εκβάτα των Μήδων.

Τέλος, στα επιλεγόμενα περιγράφεται η κατάληξη των άστων του 6ου αι. στην κλασική πόλη και το οριστικό πέρασμα από τη φυλετική κοινωνία (societas) στην πολιτική κοινωνία (civitas), που αντιστοιχεί στο πέρασμα από το αταξικό γεναρχικό καθεστώς της συλλογικής στο δουλοκτητικό της ατομικής ιδιοκτησίας.

Μικροηλεκτρονικά Κυκλώματα

των Α. Sedra και Κ. Smith

Με επιμέλεια του Γ. Παπαπάνου (Τομέας Πληροφορικής ΕΜΠ), κυκλοφόρησε στην ελληνική ο Α' Τόμος του βιβλίου των Adel Sedra και Kenneth

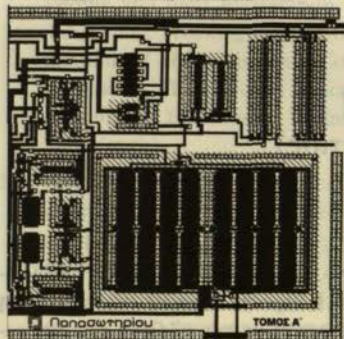
Smith «Μικροηλεκτρονικά Κυκλώματα» (εκδόσεις ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ) Στο προεισαγωγικό σημείωμα για την ελληνική έκδοση, ο κ. Γ. Παπαπάνος,

αναφέρει: «Η εποχή μας που σημαδεύτηκε από τις ραγδαίες εξελίξεις στις Τηλεπικοινωνίες και την Πληροφορική. Είναι σε όλους γνωστό ότι οι δύο

ΜΙΚΡΟΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ

SEDRA/SMITH

ΕΠΙΜΕΛΕΤΑΙ Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΤΟΜΕΑΣ ΠΑΡΑΡΧΗΤΩΝ ΕΜΠ

Στην Ελλάδα παρά τη σημασία και τη σπουδαιότητα της μικροηλεκτρονικής, μόνο τα τελευταία χρόνια έχει αρχίσει να γίνεται μεταφορά και ανάπτυξη της απαραίτητης τεχνογνωσίας και τεχνολογίας -κυρίως από τα ακαδημαϊκά και ερευνητικά ιδρύματα της χώρας.

Η ελληνική βιομηχανία, εκτός από μερικές εξαιρέσεις, δεν έχει ακόμη κατανοήσει τον καταλυτικό ρόλο της μικροηλεκτρονικής στη βελτίωση των προϊόντων αλλά και της ανταγωνιστικότητας κλάδων που καλύπτουν ένα ευρύτατο φάσμα της οικονομίας.

Για να μπορέσει να αξιοποιηθεί η σύγχρονη αυτή τεχνολογία με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, θα πρέπει και το ελληνικό πανεπιστήμιο να εκπαιδεύσει τους νέους επιστήμονες και τεχνικούς με άξονα την σύγχρονη διάσταση της επιστήμης της ηλεκτρονικής. Το βιβλίο των Α.Σ. Sedra και Κ. C. Smith, εκτός από το γεγονός ότι δίνει

στον αναγνώστη την απαραίτητη γνώση για να αποκτήσει την ικανότητα να αναλύει και να σχεδιάζει ηλεκτρονικά κυκλώματα, πετυχαίνει κατά τη γνώμη μας, να περνάει την ύλη της ηλεκτρονικής μέσα από το πρίσμα της σύγχρονης μικροηλεκτρονικής τεχνολογίας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Άλλωστε, τα προτερήματά του αυτά το κατέστησαν το ευρύτερα διαδεδομένο βιβλίο του κλάδου διεθνώς.

Για όλους λοιπόν τους παραπάνω λόγους, ορισμένα μέλη της Ομάδας Σχεδίασης Μικροηλεκτρονικών Κυκλωμάτων του ΕΜΠ, προχωρήσαμε στο δύσκολο και επίπονο έργο της απόδοσης του έργου αυτού στα ελληνικά. Με τον τρόπο αυτό θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα δοθεί μια σημαντική ώθηση στην εκπαίδευση της σύγχρονης ηλεκτρονικής στη χώρα μας...»

αυτοί κλάδοι κατάφεραν να αλλάξουν τη μορφή του κόσμου μας μέσα σε λίγα χρόνια. Κοινή βάση όλων των παραπάνω είναι η ηλεκτρονική τεχνολογία, τα επιτεύγματα της οποίας κατέστησαν δυνατή την πληροφοριακή έκρηξη που χαρακτηρίζει το τέλος του 20ου αιώνα.

Αποφάσεις Συγκλήτου

Βοήθεια στη Βοσνία

Η Σύγκλητος, στα πλαίσια της προσπάθειάς της για συγκέντρωση και αποστολή στο δεινοπαθούντα λαό της Βοσνίας, φαρμακευτικής αλλά και οικονομικής βοήθειας, ενέκρινε, παράλληλα με τη συγκέντρωση φαρμακευτικού υλικού και οικονομική βοήθεια 2.000.000 δρχ. από τον Ειδικό Λογαριασμό Έρευνας (απόφ. Σ. 4.2.94).

Γραμμικός Επιταχυντής

Η Σύγκλητος, έχοντας υπόψη: 1) την από 4.1.94 απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου, και 2) τη συζήτηση που ακολούθησε, αποφάσισε να συστήσει Επιτροπή αποτελούμενη από τους κ.κ.

Α. Φίλιππα, Καθηγητή του Γενικού Τμήματος, Γ. Φωκά - Κοσμετάτο, Καθηγητή του Τμήματος Μηχανολόγων Μηχανικών, Α. Αθανασιάδη, Προϊστάμενο Τεχνικής Υπηρεσίας, καθώς και έναν εκπρόσωπο των Μεταπτυχιακών Φοιτητών, η οποία αφού κωδικοποιήσει τα ερωτήματα που τέθηκαν κατά τη διάρκεια της συζήτησης, δώσει απαντήσεις, έτσι ώστε η Σύγκλητος να καταλήξει σε οριστική απόφαση όσον αφορά την εγκατάσταση ή μη του Γραμμικού Επιταχυντή (απόφ. Σ. 14.1.94).

Αίτημα αναβάθμισης μαθήματος

Η Σύγκλητος, έχοντας υπόψη έγγραφο του Προέδρου του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών κ. Δ. Ζήβα, την προφορική του εισήγηση, καθώς και τη διεξοδική συζήτηση που επακολούθησε, διαπίστωσε ότι κατά τα τελευταία έτη οι νεοεισαγόμενοι σπουδαστές σε όλα τα Τμήματα, παρουσιάζουν πολύ σημαντικές ελλείψεις βασικών γνώ-

σεων σε θέματα Γεωμετρίας και Στερεομετρίας.

Η Σύγκλητος επεσήμανε ότι οι ελλείψεις αυτές αποτελούν σοβαρότατο εμπόδιο για την κατανόηση και την αφομοίωση εννοιών και παραστάσεων για τις οποίες η πλήρης γνώση Γεωμετρίας και Στερεομετρίας αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση, οφείλονται δε στην υποβάθμιση των μαθημάτων αυτών στα εκπαιδευτικά προγράμματα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και την απουσία τους από τις γενικές εξετάσεις.

Μετά τις διαπιστώσεις αυτές, η Σύγκλητος ομόφωνα αποφάσισε να ζητήσει από το Υπουργείο Παιδείας να μελετήσει επειγόντως το όλο θέμα και να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την αναβάθμιση του μαθήματος Γεωμετρίας-Στερεομετρίας και την επανεισαγωγή του μαθήματος στις Γενικές Εξετάσεις των θετικών κατευθύνσεων. (απόφ. Σ. 21.1.94).